

Czwartek 14 kwiecień 2005

17. jest zdania, że jakakolwiek definicja przemysłu kulturowego w Konwencji powinna obejmować nie tylko produkcję, ale też tworzenie, publikowanie, promocję, dystrybucję, wystawianie, udostępnianie, sprzedaż, zbieranie, magazynowanie i konserwację dóbr kultury i usług związanych z kulturą;
18. uważa, że Konwencja powinna uznać znaczenie zarówno bezpośredniej, jak i pośredniej pomocy finansowej oraz że Państwa sygnatariusze mogą decydować o charakterze, wysokości i beneficjentach takiej pomocy;
19. uważa, że Państwa powinny zachować prawo do organizowania, finansowania i definiowania zakresu zadań instytucji publicznych, których zadaniem jest zapewnienie różnorodności kulturowej i pluralizmu mediów, w szczególności publicznych nadawców, w celu zagwarantowania ich demokratycznego i społecznego znaczenia dla ich społeczeństw, co musi mieć zastosowanie również w dobie technologii cyfrowej;
20. uważa dlatego, że Konwencja musi chronić prawa Państw sygnatariuszy do poszerzania ich polityk dotyczących kultury o nowe treści medialne i nowe sposoby dystrybucji oraz że zasada neutralności technologicznej musi być jasno wspomniana w Konwencji;
21. z zadowoleniem przyjmuje projekt utworzenia Centrum obserwacji różnorodności kulturowej w ramach UNESCO, które musi współpracować z organizacjami zawodowymi;
22. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Państw Członkowskich oraz Państw Przystępujących, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Radzie Europy i UNESCO.

P6_TA(2005)0136**Bangladesz****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Bangladeszu***Parlament Europejski,*

- uwzględniając Umowę o Współpracy między Wspólnotą Europejską i Ludową Republiką Bangladeszu dotyczącą partnerstwa i rozwoju⁽¹⁾,
 - uwzględniając wzrost krytycyzmu i coraz poważniejsze naruszenia praw człowieka przez urzędników i fundamentalistyczne organizacje religijne, o których doniosła Rada Gospodarczo-Społeczna ONZ w lutym 2005 r. (E/CN.4/2005/NGO/32), Amerykański Departament Stanu, również w lutym 2005 r. (Sprawozdania krajowe w sprawie sytuacji praw człowieka w Bangladeszu z 2004 r.) oraz Amnesty International (np. Pilne Działanie 061/2005),
 - uwzględniając złożone w imieniu Unii Europejskiej oświadczenie Prezydencji w sprawie ataków na Habiganj w Bangladeszu w dniu 29 stycznia 2005 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze powtarzające się zamachy bombowe wymierzone w czołowych polityków opozycji, w grupy mniejszości religijnych, w dziennikarzy i przedstawicieli organizacji pozarządowych, a szczególnie ostatnie dwa zamachy z użyciem granatów nakierowane na dwóch prominentnych polityków opozycji — w dniu 21 sierpnia 2004 r. na przewodniczącą Ligi Awami i byłą premier Sheikh Hasina oraz w dniu 27 stycznia 2005 r. na byłego ministra finansów Shaha Mohammada Kibirię, który zginął w jego następstwie,
- B. zaniepokojony ostatnimi wydarzeniami politycznymi w Bangladeszu, rosnącym ryzykiem fundamentalizmu i złymi rządami, korupcją oraz nepotyzmem, które poważnie naruszyły rządy prawa, w tym postanowienia konstytucji chroniące prawa podstawowe w Bangladeszu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, str. 48.

Czwartek 14 kwiecień 2005

- C. zaniepokojony ograniczonymi osiągnięciami w opanowaniu przez rząd Bangladeszu wybuchów aktów przemocy oraz kontynuowaniem gróźb ze strony grup ekstremistycznych; zauważa, że grupy paramilitarne w dalszym ciągu działają na obszarach wiejskich, niekiedy ze wsparciem władz lokalnych,
- D. z niepokojem zauważa, że mniejszości religijne, w tym Hindusi, ale także umiarkowani muzułmanie oraz organizacje broniące praw kobiet, stali się ofiarami licznych i gwałtownych ataków i aktów zastraszania w ostatnich latach,
- E. uznając, że wiążący się z powyższymi faktami klimat strachu powstał wskutek nadużycia władzy ze strony partii fundamentalistów muzułmańskich w rządzie,
- F. mając na uwadze, że mimo iż Bangladesz poczynił pewne postępy w obszarach społeczno-gospodarczych, takich jak zdrowie, dostęp do urządzeń sanitarnych, edukacja, wzmocnienie pozycji kobiet, planowanie rodziny i samowystarczalność żywieniowa, nadal pozostaje w tyle jeśli chodzi o poprawę kwestii związanych z jakością zarządzania i promowaniem praw człowieka, które, gdyby zostały wprowadzone, mogłyby przyczynić się do ożywienia gospodarczego i społecznego,
- G. zaniepokojony niemożnością postawienia przez rząd Bangladeszu osób winnych tych ataków przed sąd oraz ogólnym pogorszeniem prawa i porządku w Bangladeszu w ostatnich latach; zauważając jednocześnie, że w dniu 22 lutego 2005 r. rząd Bangladeszu zakazał działalności i zamroził aktywa dwóch przestępczych organizacji muzułmańskich,
- H. podkreślając, że Umowa o Współpracy między WE a Bangladeszem opiera się na poszanowaniu praw człowieka i demokratycznych zasad oraz że pogwałcenie art. 1 stanowi naruszenie mogące zagrozić kontynuacji Umowy,
- I. mając na uwadze, że Komisja musi zapewnić aby sytuacja praw człowieka w Bangladeszu podlegała kontroli, a Parlament powinien być informowany o jej wynikach,
- J. podkreślając zobowiązania Bangladeszu wynikające z prawa międzynarodowego jako strony zarówno Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, jak i Konwencji NZ przeciwko torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, ale i to, że nie zostały one dotychczas uwzględnione w obowiązujących prawach,
1. potępia powtarzające się zamachy bombowe i wzywa rząd Bangladeszu do zapewnienia pełnego dostępu prowadzącym dochodzenie międzynarodowym śledczym wspomagającym służby specjalne Bangladeszu do wszystkich istniejących dowodów w sprawie ataków, zgodnie z obietnicami złożonymi przez ten rząd, i nalega na opublikowanie przezeń pełnego sprawozdania ze śledztwa;
 2. wzywa rząd Bangladeszu do przestrzegania wydanych przez krajowy Sąd Najwyższy zaleceń o unikaniu nadużywania prawnych środków w celu przetrzymywania demonstrantów oraz do niepodjęcia represyjnych działań w stosunku do pokojowych demonstracji politycznych, w tym stosowania aresztu i tortur;
 3. nalega szczególnie, aby rząd Bangladeszu położył kres tzw. akcjom przeciw zbrodniom prowadzonym przez siły paramilitarne Rapid Action Batalion, które sprowadzają się do samosądów zakończonych zabójstwami. Znana organizacja praw człowieka Odhikar ogłosiła, że w roku 2004 ogłoszono publicznie 90 przypadków śmierci wskutek tortur osób pozbawionych wolności;
 4. zachęca rząd Bangladeszu do umożliwienia obywatelom udziału w tradycyjnych wydarzeniach kulturalnych odzwierciedlających tradycyjną tolerancję i świeckość oraz do zapewnienia niezbędnych do bezpiecznego ich przeprowadzenia środków bezpieczeństwa;
 5. nalega na podjęcie przez rząd Bangladeszu kroków prewencyjnych w stosunku do paramilitarnych grup muzułmańskich, które sięgają przemoc i zastraszanie na obszarach wiejskich Bangladeszu;
 6. ponawia swoje żądanie, aby doprowadzono do procesu osób uczestniczących w masakrze obywateli Bangladeszu oraz w innych zbrodniach wojennych mających miejsce w czasie wojny wyzwoleńczej w Bangladeszu w 1971 r.;

Czwartek 14 kwiecień 2005

7. uznaje, że w perspektywie wyborów parlamentarnych przewidzianych na koniec 2006 r./początek 2007 r. powinny zostać przeprowadzone systematyczne reformy w celu przywrócenia zasad dobrego rządu, tak aby komisja wyborcza i przejściowy rząd mogły pracować w atmosferze niezależności;
8. uznaje, że spójne działanie wszystkich ofiarodawców na całym świecie będzie niezbędne dla wsparcia takich reform;
9. wzywa wszystkie strony do powstrzymania się od niedemokratycznych praktyk oraz do przeprowadzenia wielostronnego dialogu poprzez pełne uczestnictwo w demokratycznym procesie parlamentarnym; wzywa szczególnie partie opozycyjne do zaprzestania bojkotowania działalności parlamentarnej, ponieważ agitacja i przemoc powodują cierpienia ludności Bangladeszu;
10. wyraża swoje poparcie dla zasadniczych kroków podjętych przez przedstawicieli UE w zeszłym roku w celu obrony praw mniejszości religijnych w Bangladeszu, takich jak ich fizyczna obecność w kompleksie Ahmadiyya Muslims w październiku 2004 r., kiedy fundamentaliści przygotowywali się do przeprowadzenia masowego ataku na kompleks;
11. wzywa Radę do przeanalizowania stosowania klauzuli o prawach człowieka i demokracji w Umowie o Współpracy między WE i Bangladeszem oraz do upewnienia się, czy rząd Bangladeszu wkłada odpowiednio duży wysiłek w celu zasadniczej poprawy sytuacji praw człowieka;
12. zauważa ostatnio podjęte przez rząd Bangladeszu skromne kroki w celu poprawy sytuacji politycznej w kraju, zamierza zachęcać rząd Bangladeszu do zapewnienia sytuacji przestrzegania prawa i porządku oraz wesprzeć każdy istotny postęp w zakresie dobrych rządów i wolności prasy, zwalczania korupcji oraz poszanowania praw człowieka;
13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich i państw kandydujących, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i rządowi Bangladeszu.

P6_TA(2005)0137**Pomoc humanitarna dla uchodźców z Sahary Zachodniej****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie pomocy humanitarnej dla uchodźców saharyjskich***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 marca 2000 r. w sprawie Sahary Zachodniej⁽¹⁾, w której „zwraca się do Komisji o zwiększenie pomocy humanitarnej dla uchodźców saharyjskich oraz wzywa ją w szczególności do zwiększenia pomocy humanitarnej dla ludu saharyjskiego, zwłaszcza w sektorze żywnościowym, zdrowotnym i edukacyjnym”;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2003 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2004, sekcja III: Komisja⁽²⁾, w której wzywa Komisję do zapewnienia gwarancji znaczącej i nieprzerwanej pomocy humanitarnej dla uchodźców saharyjskich;
- mając na uwadze sprawozdania Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych z dnia 20 października 2004 r. w sprawie ewentualnej redukcji personelu Minurso, w tym personelu cywilnego i administracyjnego (S/2004/827) oraz z dnia 27 stycznia 2005 r. w sprawie sytuacji dotyczącej Sahary Zachodniej (S/2005/49), wzywające wspólnotę międzynarodową do dalszego niesienia pomocy humanitarnej uchodźcom saharyjskim aż do rozwiązania konfliktu w Saharze Zachodniej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 29.12.2000, str. 354.

⁽²⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 457.